

30) Andragende fra Refsnæs Sogn med 21 Underskrifter, saalydende:

„Da Fiskeriloven muligens i denne Rigsdagssamling vil komme til en Afgjøvelse, tillade vi undertegnede 21 Ciere af Nalefiskeriet paa Refsnæs os at fremstille for den høie Rigsdag, hvorledes Forholdene have været og ere paa Refsnæs Sønderstrand, — og til denne Fremstilling at knytte et Andragende.

Her har, saa langt man kan gaa tilbage i Tiden, været et vist Antal Nalegaard, som dels Lodseierne have uden for deres egen Grund, og som dels bruges af Andre, der have særlig Udkomst dertil i de gamle Skjæder. Disse Nalegaard have været Gjenstand for Salg og Bortforpagtning; saaledes har Præstefaldet i Begyndelsen af dette Aarhundrede afstaaet Retten til en Nalegaard, hvorfor Cieren af den omtalte Nalegaard maa være aarlig 40 Lpd. Hal til Præstefaldet; — endel Nalegaard ere bortforpagtede paa et eller flere Aar til forskjellig Afgift, alt efter deres Beliggenhed. — Det har fra gammel Tid været en Betsagt, at Nalegaardene havde deres bestemte Pladser; Afstanden mellem Nalegaardene har været meget forskjellig, alt efter Kystens og Havbundens forskjellige Beskaffenhed, og Ingen har havt Ret til at anbringe faste Redskaber imellem Nalegaardene.

For nogle Aar tilbage begyndte Enkelte at sætte Naleruser, fastgjorte ved Pæle, ved Enden af deres Nalegaard, hvorved der opnaaedes en Udvidelse af Fangsten, og hvorved man sparede at bygge Nalegaardene saa langt ud, hvad der atter gjorde, at man ikke behøvede at bruge saamange Nis (til Nalegaardene), hvilke i Tidens Løb ere blevne vanskelige at skaffe tilveie. — Da der fangedes godt i Nuserne, fandt snart alle Ciere og Seiere af Nalefiskeriet paa at bruge Nuser. Da Nuserne desuden ved Hjælp af lange Pæle lettere kan anbringes tilføs paa dybere Vand, saa kunde Ingen længere være tjent med blot at benytte sin Nalegaard, fordi Nuserne toge af for Nalegaardene. — Dette har havt til Følge, at Nalegaardene i de senere Tider endog nogle Steder ere fortrængte af Nuserne, medens Andre have bibeholdt Nalegaardene paa Steder, hvor Havbunden særlig egner sig dertil, og saa havt Nuser anbragt ved Enden af dem. — Derved er nu efterhaanden Nalefiskeriet ved faste Redskaber kommet i en anden Gænge; — thi medens Nalegaardene i Almindelighed kun vare anbragte paa en Vandstandsdybde af ca. 6 Al., saa anbringes Nuserne paa indtil 12 à 13 Al. Vand.

Nu har der i den aller sidste Tid været Strid om, hvorvidt Noget havde Ret til at udsætte Nuser imellem de bestaaende Pladser, idet saadanne Nuser jo nok ville kunne fange Hal, men samtidig maa siges at skade Naboen Besten for saa meget, at hans Plads kunde blive værdiløs; — man antager nemlig, at Halene gaa ind i Nuserne østen fra. Og Erfaringen har vist, at de yderste Nuser tage af for de inderste Nuser. For f. Ex. en Mand 8 Nuser ud i en lige Linie, og han forlænger Linien med 2 endnu, saa vil han ganske vist fange mere i de 10 end i de 8 Nuser, — men ved visse Vinde vil disse 2 yderste fange op for de inderste. Det vil altsaa ikke alene være de Nuser, der lægges ind imellem de faste Pladser, der kan gjøre Skade, men ogsaa de, som anbringes udenfor, i Flugt med en Mand's Nuserætte.

Svis altsaa Uvedkommende faae Lov til paa en vis Dybde og en vis Afstand at drive Nalefiskeri med Nuser, hvad enten de ere fastgjorte ved Pæle, Anker eller Deslige, vil de altid skade Cieren af en Fiskeplads, idet de jo kunne vente, til Cieren har anbragt sine Nuser og da til Nedlæggelsen af deres egne udvalgte den bedste Plads (østen for eller for Enden af de allerede tilstedeværende Nuserætte), ja endog gjøre en rigere Fangst end Cieren selv. Sigeledes vil det skade Nalefiskeriet, om Andre faar Lov til at lægge Bundgarn, Sildegarn eller andre Fiskeriredskaber i Nærheden af, hvor der fiskes Hal. Nalefiskeriet drives, som bekendt, kun en kort Tid om Efteraaret og er da et af de mest indbringende Fiskerier, og det vilde da være ønskeligt, at det var beskyttet mod, at Andre lagde Fiskeriredskaber i Nærheden, som holdt Halen borte. En saadan Ordning vilde ikke alene give Anledning til megen Riv og Strid, men vort indbringende Nalefiskeri her paa Kysten vilde i det Hele faae et Knæk, idet Mange vilde blive affrættede fra at anskaffe saa dyre Redskaber, naar de dog ikke kunde være sikrede imod, at Andre kom og udsatte Nuser til Skade for dem.

Vi tillade os i Overensstemmelse hermed at andrage for den høie Rigsdag om, at der ved Affattelsen af Loven maatte blive taget Hensyn til vort Nalefiskeri, og at det maa erkjendes, at Nuserne for en Del have afløst Nalegaardene, og at derfor ogsaa de, som have lovlig Udkomst til Nalefiskeri — enten det saa er som Grundeiere eller i Følge gammel Betsagt — maatte være eneberettigede til at drive Nalefiskeri med faste Redskaber (Nuser), Enhver ud for den Plads, som han har Udkomst til.“